

Filistinli Bir Kızım Ben

– Sena HAYDALI · 06 Aralık 2010

FİLİSTİNLİ BİR KIZIM BEN!

Feryada doğdum ben!

Nedenini bilmediğim, anlam veremediğim bir savaşa!

İlk nefesimi alışım ile işledi barut kokusu ciğerlerime,

Annemin gözyaşlarını emdim

Ağtlar ninniydi bana,

Yeterince olgundum ölmek için doğduğumda,

Geri sayımdı başlayan banada,

Hiç çiçek görmedim ben küçücük gözlerimle,

Mermi dolu topraklarda,

Ay ışığını izleyemedim hiç, ateş püsküren semalarda,

Sapanlardı oyuncaklarım taşlar,

Ve arkadaşlarım bedenimden onlarca kat büyük tanklar...

Sarı nedir pembe nedir bilmem!

Kırmızıyı bilirim ben!

Kırmızıyı yaşarım!

Babamın o pak alnından sızan kırmızı kan!

Annemin kan çanağı gözleri...

Kırmızıyı bilirim ben, kırmızıyı yaşarım!..

Hiç odam, ocağım olmadı benim,

Viranelerin enkazları altında geçti bebeliğim...

Birkeresinde yalvarmıştım ağabeyime,

Beni dışarı çıkarsın diye...

Hayatımın pişmanlığıydı o gün!

Vicdanımın parçalandığı andı..

12 sindeydi ağabeyim, karşımıza azrail gibi çıkan bir askerin,

Acımasız kurşunlarına siper etmişti kendini!

Kucağıma yığıldı,

İnci gibi dişlerinden kanlar aktı,

Gözlerini gözlerime uzattı,

Söylediği son kelime:

"Bacım"dı!

Eteklerim ve minicik ellerim kana boyandı,

İlk feryadımdı,

Öyle bir feryatki bulutlar ağladı!...

Kara bir sis perdeledi tozpembe yıllarımı
Hülya nedir bilmem ben!
Kabustur tüm zamanlarım,
Kan kırmızıdır papuçlarım,
Minicik ellerimde nasır!...
Hiç güneş doğmadı ülkemde,güneş nedir bilmem ben!
İliklerim tepeme yağın bombalarla ısınır,
FİLİSTİNLİ BİR KIZIM BEN!
Hayatın anlam veremediğim yükleri küçücük omuzlarımda,
Ablamın feryatları kalbimi çıldırtır!
Ölüm arzusu göz kapaklarıma yığılır...
Çakıl taşlarıdır kundağım,minderim,yatağım!
Ve uyuyorum şimdi,
Annemin sıcak kucığında,
Sımsıkıca basmış beni bağrına,
Gözyaşları ıslatır ipek saçlarımı
Uyuyorum şimdi,
Gözlerimi bir daha açmaksızın,
Derin bir uykuda!....

YAZAN:SENA HAYDALI